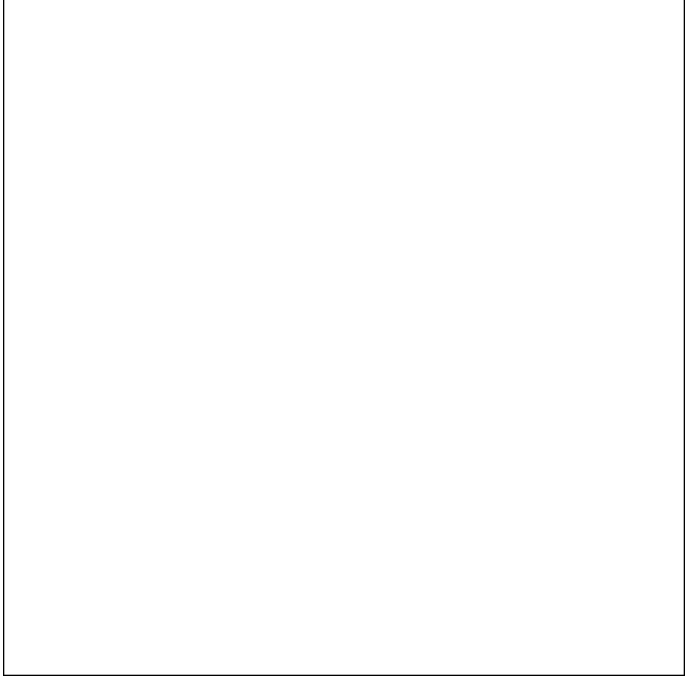





# Răzbumarea Ghidului de miere





-  Zulu folktales
  - Wiehan de Jager
  -  Carmen Onuorah
- 4
-  Română

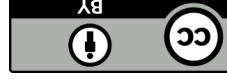


## Global Storybooks

[globalstorybooks.net](http://globalstorybooks.net)

### Răzbumarea Ghidului de miere

-  Zulu folktales
- Wiehan de Jager
-  Carmen Onuorah

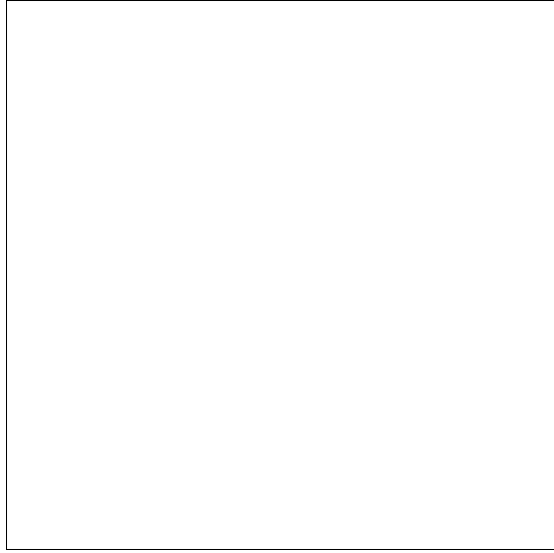


This work is licensed under a Creative Commons  
[Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0).  
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>





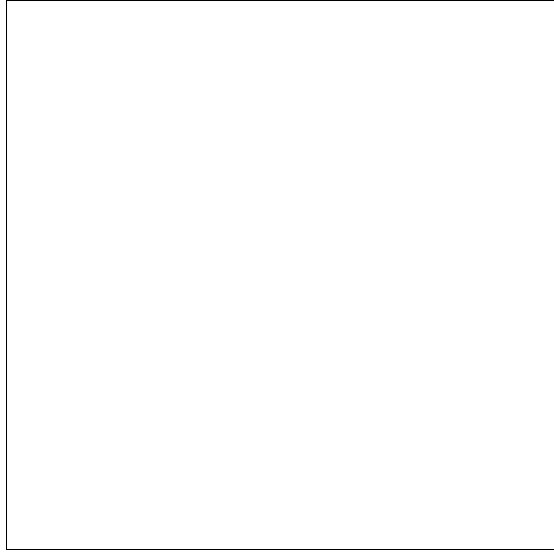
Acesta este povestea lui Ngede, ghidul de miere, și un tânăr lacom numit Gingile. Într-o zi, când Gingile era la vânatoare a auzit ciripitul lui Ngede. Gura lui Gingile a început să saliveze la gândul mierii. S-a oprit și a ascultat cu atenție, căutând până când a văzut pasărea pe ramurile de deasupra capului. "Cip-cip-cirip" ciripea ea, oprindu-se din când în când să fie sigură că Gingile o urma.



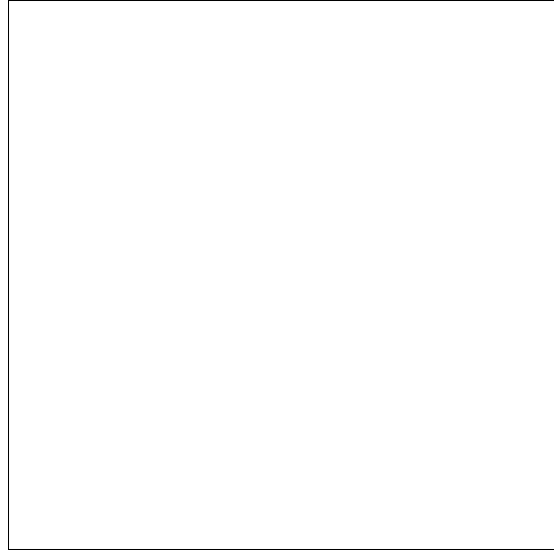
După jumătate de oră, au ajuns la un  
imens smochin sălbatic. Ngede topăia  
nebunește încolo și încoace printre ramuri.  
Apoi s-a aciuat pe o ramură și a mișcat  
capul spre Gingile ca și cum ar fi zis, "Aici ei  
Vino acum! De ce îți ia așa de mult timp?"  
Gingile nu putea să vadă nici o albină de  
sub copac, dar avea încredere în Ngede.



Așadar, Gingile și-a lăsat jos sub copac săgeata lui de vânătoare, a adunat câteva crenguțe uscate și a făcut un foc mic. Când focul ardea bine, a pus un băț lung, uscat în inima focului. Lemnul acesta era mai ales cunoscut pentru a face fum mult când ardea. A început să se cațere, ținând între dinți capătul rece al bățului care fumega.



La scurt timp, a putut să audă bâzâitul tare al albinelor ocupate. Intrau și ieșeau dintr-o scorbură în trunchiul copacului - stupul. Când Gingile a ajuns la stup a împins capătul fumegând al bățului în scorbură. Albinele au ieșit grăbindu-se afară, furioase și pornite. Zburau de acolo pentru că nu le plăcea fumul - dar nu înainte să-i fi dat lui Gingile niște întepături dureroase!



Și astfel, când copiii lui Gingile aud povestea lui Ngede au respect pentru mica pasăre. Oricând adună miere, au grijă să lase partea cea mai mare a fagurelui pentru Ghidul la miere



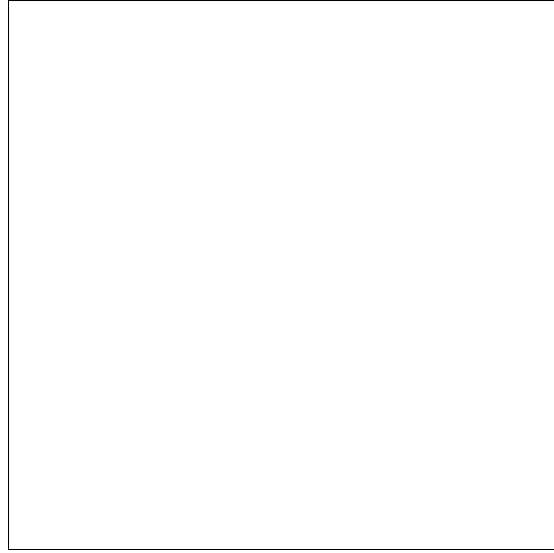
Când albinele au ieșit, Gingile și-a băgat mâinile în cuib. A scos câțiva pumni buni cu faguri grei, picurând cu miere bogată și hrană albă, plină de grăsime. A pus fagurele cu atenție în traista pe care o căra pe umăr, și a început să se dea jos din copac.



Înainte ca Leopardul să poată să-l lovească pe Gingile, el s-a zorit să se dea jos din copac. În graba lui a ratat o ramură și a aterizat cu o bufnitură puternică pe pământ răsucindu-și glezna. A schiopătat îndepărtându-se cât a putut de repede. Norocul lui că Leopardul era încă prea somnoros pentru a-l vâna. Ngede, Ghidul la miere, și-a dus la bun sfârșit răzbunarea. Și Gingile și-a învățat lecția.



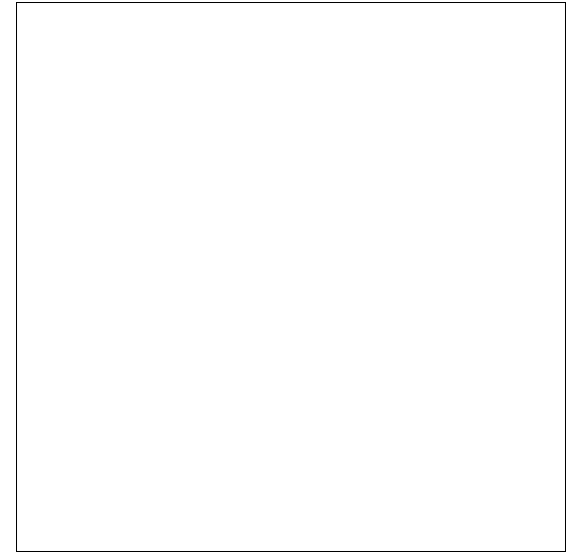
Ngede urmărirea cu nesat tot ce făcea  
Gingile. Aștepta ca el să lase o bucată  
grasă de fagure drept dar de multumire  
pentru Ghidul de miere. Ngede se strecură  
de la o creangă la alta, mai aproape și mai  
aproape de pământ. În final Gingile a ajuns  
la baza copacului. Ngede stătea pe o piatră  
lângă băiat și își aștepta răsplata.



Gingile se cățara minunându-se de ce nu  
auzea bâzâitul obișnuit al albinelor.  
"Probabil roiul este adânc în copac,"  
gândea în sinea lui. S-a tras în sus pe o altă  
ramură. Dar în loc de roiul de albine, se  
uita fix în fața unui leopard! Leopardul era  
foarte furios pentru că somnul îi fusese  
întrerupt atât de moșiceste. Și-a încruntat  
ochii, și-a deschis botul să-și arate dinții!  
foarte mari și foarte ascuțiți.



Dar, Gingile a stins focul, și-a luat săgeata și a pornit să meargă acasă, ignorând pasărea. Ngede l-a strigat cu furie, "VIC-torr! VIC-torr!" Gingile s-a oprit, s-a uitat la mica pasăre și a râs în hohote. "Vrei ceva miere, vrei, prietene? Ah! Dar eu am făcut toată treaba și eu am primit toate înțepăturile. De ce as împărți oricare din această plăcută miere cu tine?" Apoi s-a îndepărtat. Ngede era furios! Acesta nu era un mod de a-l trata! Dar avea să se răzbune.



Într-o zi, câteva săptămâni mai târziu, Gingile a auzit din nou chemarea la miere a lui Ngede. Își amintea de mierea delicioasă, și urmărea pasărea, din nou, cu nerabdare. După ce l-a atras pe Gingile de-a lungul marginii pădurii, Ngede s-a oprit să se odihnească într-un salcâm mare. "Ahh," s-a gândit Gingile. "Roiul trebuie să fie în copacul ăsta." A făcut repede focul lui mic și a început să se cațere, cu ramura fumegând între dinți. Ngede stătea și privea.